

LỄ THẬT VỀ ĐỨC TIN

**Bài 33 - Linh hồn người tin Chúa phải thực hành trách nhiệm của mình khi đã được tái sinh.
Phần 1 (tiếp theo) - Noi theo Đức Thánh-Linh để được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Trời.**

Chúng ta đang học về những sự mâu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời, mà Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh, dù được chép thành văn tự mà loài người có thể nhìn thấy và đọc được, nhưng người ta lại không thể áp dụng những ý nghĩa của văn tự đó mà khiến cho linh hồn mình được nên thánh, cũng không thể khiến cho linh hồn người ta được sự sống lại, vì các Lời văn tự đó là con đường dẫn linh hồn người ta đến với Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng cứu chuộc loài người. Nhưng không phải mọi người sống trên trái đất này đều nhận biết và chấp nhận noi theo con đường này, để linh hồn mình được cứu rỗi, vì Đức Chúa Jêsus đã phán rằng: **“Hãy vào cửa hẹp, vì cửa rộng và đường khoáng khoáng dẫn đến sự hư mất, kẻ vào đó cũng nhiều. Song cửa hẹp và đường chật dẫn đến sự sống, kẻ kiếm được thì ít.”** (Ma-thi-ơ 7:13-14).

Vậy thì những người như thế nào mới có thể vào được cửa hẹp và kiếm được đường chật này?

Đó là những người nào thật sự yêu mến Lời của Đức Chúa Trời và biết noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh mà tìm được sự sống thật cho linh hồn mình. Vì Lời của Đức Chúa Trời đã được chép thành văn tự đó làm chứng cho Lễ thật, nghĩa là làm chứng về Đức Thánh-Linh, Ngài là Thần Lễ thật và Ngài là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời toàn năng, Đấng Thần Linh Chí cao, là Đấng đã dùng Lời của Ngài để tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật, mà Danh Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời.

Giăng 14:1-12: Lòng các người chớ hề bối rối; hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin Ta nữa. Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở; bằng chẳng vậy, Ta đã nói cho các người rỗi. Ta đi sắm sẵn cho các người một chỗ. Khi Ta đã đi, và đã sắm sẵn cho các người một chỗ rồi, Ta sẽ trở lại đem các người đi với Ta, hầu cho Ta ở đâu thì các người cũng ở đó. Các người biết Ta đi đâu, và biết đường đi nữa. Thô-ma thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi chẳng biết Chúa đi đâu; làm sao biết đường được? Vậy Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Ta là đường đi, lễ thật, và sự sống; chẳng bởi Ta thì không ai được đến cùng Cha. Ví bằng các người biết Ta, thì cũng biết Cha Ta; và từ bây giờ các người biết và đã thấy Ngài. Phi-líp thưa rằng: Lạy Chúa, xin chỉ Cha cho chúng tôi, thì đủ rồi. Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Hỡi Phi-líp, Ta ở cùng các người đã lâu thay, mà người chưa biết Ta! Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha. Sao người lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi? Người há không tin rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, hay sao? Những Lời Ta nói với các người, chẳng phải Ta tự nói; ấy là Cha ở trong Ta, chính Ngài làm trọn việc riêng của Ngài. Khi Ta nói rằng Ta ở trong Cha và Cha ở trong Ta, thì hãy tin Ta; bằng chẳng, hãy tin bởi công việc Ta. Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm; lại cũng làm việc lớn hơn nữa, vì Ta đi về cùng Cha.

Người tin Chúa phải có sự hiểu biết về ngôn ngữ của Kinh-Thánh, vì cả Kinh-Thánh làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, là làm chứng về Lời của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự, để loài người có thể nhìn thấy và đọc được, nhưng người ta chỉ có thể hiểu được ý nghĩa của các Lời đã chép thành văn tự đó, khi người ấy thật sự có lòng tìm kiếm để nhận biết ý nghĩa của Lời Chúa mà làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời, hầu cho linh hồn mình được sự sống lại và sẽ được sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus đã nói về chính Ngài, là Lời Đức Chúa Trời, chứ Ngài không nói về thân thể xác thịt mà Ngài đang mang để thi hành công việc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã giao phó cho Ngài, là làm chứng cho Lễ thật. Điều đó cũng có nghĩa là, khi người tin Chúa đối diện với Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh, ấy là người ấy đang đối diện với Đức Chúa Trời đã phán các Lời đó vậy và Đức Thánh-Linh, là Thần Lễ thật, là Đấng biết rõ mọi ý tưởng của loài người, sẽ tùy theo thái độ, tùy theo lòng của người ta mà báo trả theo sự công bình của Ngài, như Lời Chúa đã chép:

Châm ngôn 8:17-36: Ta yêu mến những người yêu mến Ta, Phàm ai tìm kiếm Ta sẽ gặp Ta. Sự giàu có, sự tôn trọng, của cải bền lâu, và sự công bình, đều ở nơi Ta. Bông trái Ta tốt hơn vàng, đến đổi hơn vàng ròng; Hoa lợi của Ta quý hơn bạc cao. Ta đi trong con đường công bình, giữa các lối ngay thẳng, đặt làm cho kẻ yêu mến Ta hưởng được của cải thật, và làm cho đầy dẫy các kho tàng của họ. Trong buổi Đức Giê-hô-va khởi cuộc tạo hóa, vào thời thái cổ, trước khi chưa dựng nên muôn vật thì Ngài đã có Ta. Ta đã được lập từ trước vô cùng từ khi nguyên thủy, trước khi dựng nên trái đất. Lúc chưa có vực sâu, chưa có nguồn chảy nước nhiều, thì Ta đã sanh ra rồi. Trước khi núi non chưa lập nên, và các gò nong chưa có; Trước khi Đức Giê-hô-va chưa có dựng nên đất, đồng ruộng, và tro bụi đầu tiên của thế gian, thì Ta đã sanh ra rồi. Khi Đức Chúa Trời lập các tầng trời, và đặt cái vòng trên mặt vực sâu,

thì có Ta ở đó. Khi Ngài làm cho kiên cố các tầng mây trên cao, khiến các nguồn vực sâu vững chắc, định bờ cõi cho biển, để nước không tràn phạm điều răn của Ngài, và khi Ngài lập nên trái đất, thì Ta ở bên Ngài làm thợ cái, hằng ngày Ta là sự khoái lạc Ngài, và thường thường vui vẻ trước mặt Ngài. Ta lấy làm vui vẻ về chỗ có người ở trên trái đất của Ngài, và sự vui thích Ta ở nơi con cái loài người. Vậy, bây giờ, các con ơi! hãy nghe Ta; Ai giữ đạo (*các đường lối*) Ta lấy làm có phước thay. Khá nghe Lời khuyên dạy, và ở khôn ngoan, chớ nên từ chối nó. Người nào nghe Lời Ta, hằng ngày tỉnh thức tại nơi cửa Ta, và chờ đợi ở bên các trụ cửa Ta, lấy làm có phước thay. Vì hễ ai tìm được Ta, thì gặp sự sống, và sẽ được ơn của Đức Giê-hô-va; Nhưng ai phạm đến Ta, làm hại cho linh hồn mình; Còn kẻ nào ghét Ta, ắt ưa thích sự chết.

Các chữ Ta đã chép trong sách Châm ngôn, đoạn 8 trên, là nói về Lời của Đức Chúa Trời, mà Danh Đức Chúa Jêsus được xưng là Lời Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài, rằng: **Ai đã thấy Ta, tức là đã thấy Cha.**

Các Lời mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã phán ra khỏi miệng Ngài luôn là Giao-ước và Đức Chúa Trời sẽ làm thành điều Ngài đã phán, nhưng phần nhiều người đã không ý thức được điều này, mà họ chỉ nghĩ theo trí khôn của xác thịt mình, mà quên rằng, Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh là Luật pháp và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ làm thành mọi điều mà Ngài đã phán.

Trong trước (Bài 32) mà chúng ta đã học, Nếu nhìn vào công việc của Gia-cốp đã làm đối với bầy chiên của La-ban theo cách của loài người xác thịt, thì người ta sẽ cho rằng Gia-cốp đã làm công việc chần bầy đó cách xảo quyết để được trở nên rất giàu, có nhiều bầy súc vật, tôi trai, tở gái, lạc đà và lừa.

Nhưng nếu chúng ta nhìn theo con mắt của người bề trong, nghĩa là nhìn bằng con mắt của linh hồn đã nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được sự sống lại, thì chúng ta sẽ thấy Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm ơn cho Gia-cốp, hay có thể nói là Gia-cốp đã làm theo mọi điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán dạy và hết thảy mọi sự mà Gia-cốp đã có được từ những sự ban cho của La-ban, đó là bóng về nguyên tắc của Đức Giê-Hô-Va, sẽ làm thành điều Ngài đã phán đối với hết thảy những người nào sẽ vâng theo tiếng phán của Ngài và làm theo các mạng lệnh của Ngài, như Lời Chúa đã chép trong sách Châm ngôn đoạn 8 mà chúng ta vừa đọc.

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với công việc mà Gia-cốp đã làm theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va, nhờ đó mà Gia-cốp, là người hình bóng về linh hồn của người tin Chúa đã nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được phục hồi sự sống (tái sanh) và nhờ sự tiếp tục noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh mà có được sự giàu có của cải thật, mà các bầy súc vật, tôi trai, tở gái, lạc đà và lừa đó là mọi sự đến từ La-ban, là bóng về các thứ ơn được ban cho bởi Đức Thánh-Linh.

Sáng thế ký 30:40-43: Gia-cốp để riêng chiên con ra, rồi để chiên cái trong bầy của La-ban trước mặt các con có sọc và có sặc đen; nhưng bầy mình thì riêng ra, không để gần bầy của La-ban. Vả, mọi lần các con chiên mạnh mập giao hiệp, thì Gia-cốp để các nhàn đó dưới mắt trong máng uống nước, đặng chúng nó đối nhàn mà giao hiệp cùng nhau. Nhưng khi nào con chiên gầy ốm, thì người không để nhàn như vậy; thế thì, các chiên con gầy ốm để về phần La-ban, còn chiên con mạnh mập lại về phần Gia-cốp. Vậy, người trở nên rất giàu, có nhiều bầy súc vật, tôi trai, tở gái, lạc đà và lừa.

Trong nguyên bản tiếng Hê-bơ-rơ không có chữ **chiên cái** như bản tiếng Việt chép trong câu 40 trên.

Bản King James version chép câu 40-41-42 trên như sau: ⁴⁰And Jacob ^{H3290} did separate ^{H6504} the lambs ^{H3775}, and set ^{H5414} the faces ^{H6440} of the flocks ^{H6629} toward ^{H413} the ringstreaked ^{H6124}, and all ^{H3605} the brown ^{H2345} in the flock ^{H6629} of Laban ^{H3837}; and he put ^{H7896} his own flocks ^{H5739} by themselves ^{H905}, and put ^{H7896} them not unto Laban's ^{H3837} cattle ^{H6629}. ⁴¹And it came ^{H1961} to pass, whensoever ^{H3605} the stronger ^{H7194} cattle ^{H6629} did conceive ^{H3179}, that Jacob ^{H3290} laid ^{H7760} the rods ^{H4731} before the eyes ^{H5869} of the cattle ^{H6629} in the gutters ^{H7298}, that they might conceive ^{H3179} among the rods ^{H4731}. ⁴²But when the cattle ^{H6629} were feeble ^{H5848}, he put ^{H7760} them not in: so the feebler ^{H5848} were Laban's ^{H3837}, and the stronger ^{H7194} Jacob's ^{H3290}.

Chữ để riêng - did separate ^{H6504} chép trong câu 40 trên, đó là chữ פָּרַד - parad, số 6504 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *phân rẽ ra không ở gần nhau, tách rời ra, phân chia ra,*

Chữ **chiên con** - the lambs ^{H3775} chép trong câu 40 trên, đó là chữ כֶּשֶׂב - keseb, số 3775 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chiên còn non, chiên con;*

Chữ **đặt** - set^{H5414} chép trong câu 40 trên, đó là chữ **נָתַן** - **nathan**, số 5414 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **chuyển cho, giao cho, đặt để vào, sắp đặt nơi chốn, bố trí, tìm chỗ ở cho, cho phép, bổ nhiệm, chỉ định;**

Chữ **trước mặt** - toward^{H413} chép trong câu 40 trên, đó là chữ **לְפָנַי** - ‘el, số 413 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **đôi diện với, hướng về, phía trước của...;**

Chữ **bầy** - the flocks^{H6629} chép trong câu 40 trên, đó là chữ **צֹאֵן** - tso'n, số 6629 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **để di trú (di cư, di dân) ra nước ngoài, đàn súc vật, bầy súc vật;**

Chữ **có sọc và có sắc đen** - the ringstreaked^{H6124} chép trong câu 40 trên, đó là chữ **אָקוֹד** - ‘aqod, số 6124 ra từ chữ **אָקוֹד** - ‘aqad, số 6123 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **có đốm, có sọc, có rằn, bị buộc, bị băng bó,**

Chữ **sắc đen** - the brown^{H2345} chép trong câu 40 trên, đó là chữ **חֹמ** - chuwm, số 2345 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **bị xẫm màu, bị buồn phiền, bị u ám, bị nám đen, bị tối tăm, bị nhớ bản, bị râm nắng;**

Chữ **giao hiệp** - conceive^{H3179} chép trong câu 41 trên, đó là chữ **יָחַם** - yacham, số 3179 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **nghĩ ra, hiểu được, nhận thức được, tưởng tượng được, thai nghén trong trí, hình thành trong óc;**

Chữ **mập mạnh** - the stronger^{H7194} chép trong câu 41 trên, đó là chữ **קָשָׁר** - qashar, số 7194 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **được ràng buộc, được chấp nhận, được chứng nhận, được thắt lưng, khỏe mạnh hơn;**

Chữ **các nhành** - the rods^{H4731} chép trong câu 41 trên, đó là chữ **מַקְלֵל** - maqqel, số 4731 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **cây gậy, gậy quyền (biểu thị chức vụ, quyền cai trị);**

Chữ **gầy ốm** - feeble^{H5848} chép trong câu 42 trên, đó là chữ **אֲטָפָה** - ‘ataph, số 5848 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **quay đi hướng khác (không chú ý nhìn vào), sự nhu nhược, sự yếu đuối, sự nhút nhát, sự không rõ ràng quan điểm, sự không thành công, sự không có chí hướng rõ ràng;**

Theo sự hiểu biết của loài người xác thịt mà người ta đọc và suy xét theo ý nghĩa của văn tự, thì người ta sẽ cho rằng hành động của Gia-cốp có tính cách xảo quyệt là tận dụng bầy chiên của La-ban mà tạo cho mình một bầy khác ra từ bầy của La-ban, mà La-ban không thể trách cứ được, bởi theo điều kiện mà Gia-cốp đã đặt ra với La-ban về những con chiên, hay là con dê nào trong bầy của La-ban đã giao cho Gia-cốp chăn giữ đó, mà có bộ lông khác màu với bầy chiên gốc của La-ban, thì những con vật đó sẽ thuộc về Gia-cốp, trong khi La-ban không có mặt tại nơi Gia-cốp chăn bầy, nên La-ban không thể phát hiện ra những việc mà Gia-cốp đã làm, khiến cho những con chiên được sanh ra từ bầy của La-ban mà lại có đốm, có rằn và có sọc như vậy.

Nhưng theo nguyên tắc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên, nghĩa là phán với tuyển dân của Ngài, thì mọi người tin Chúa phải vâng giữ và phải tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, nghĩa là người ta không được phép thay đổi cấu trúc của các chữ đã được chép trong cuốn sách Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho và được Môi-se chép xuống. Chính Đức Giê-Hô-Va đã phán với Giô-suê rằng: **“Quyển sách luật pháp này chớ xa miệng người, hãy suy gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may mắn trong con đường mình, và mới được phước.”** (Giô-suê 1:8)

Chữ **suy gẫm** - meditate^{H1897} chép trong câu 8 trên, đó là chữ **הִגִּיד** - hagah, số 1897 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự than van, sự kêu van, sự cầu nhàu, sự nói ra, sự phát biểu, sự ngắm nhìn, sự dăm chiêu, sự suy nghĩ, sự cẩn thận, sự suy gẫm, sự trừ tính, sự suy xét, sự tưởng tượng, sự hình dung, sự nghiên cứu, sự đoán định;**

Nếu người ta suy gẫm những sự đã chép trong Kinh-Thánh, người ta sẽ thấy những sự lạ lùng, khó có thể hiểu được hay là có thể chấp nhận ngay theo trí khôn của loài người xác thịt, vậy nên trong sự suy gẫm đó, người ta sẽ thốt ra khỏi môi miệng mình những sự khó chịu, những sự nghi ngờ, các lời phàn nàn, những lời cẩn thận, thậm chí là la lớn lên vì những sự khó hiểu. Bấy giờ Đức Thánh-Linh sẽ tùy theo tấm lòng và thái độ của người đó trước những sự lạ lùng được chép trong Kinh-Thánh, mà Ngài hoặc sẽ tỏ ra, hoặc sẽ giải thích, hoặc sẽ dắt dẫn linh hồn người đó từng bước một đến gần với ý nghĩa của những sự lạ lùng đó, mục đích khiến cho linh hồn người đó nhớ lại thân phận mình, mà biết nhờ cậy Ngài để hiểu được ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời mà có đức tin nơi Đức Chúa Trời.

Chìa khóa giúp cho người tin Chúa nhận biết giá trị quan trọng của việc phải cẩn thận trong việc suy gẫm Lời Chúa, đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời luôn nhắc cho tuyển dân của Ngài nhớ rằng: **“Ta là Đức Chúa**

Trời của Áp-ra-ham, Đức Chúa Trời của Y-sác, và Đức Chúa Trời của Gia-cốp”, điều đó có nghĩa là Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp, là những người đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chọn, để từ những người đó mà Ngài sẽ có được một dòng dõi có đức tin nơi Danh Ngài, là Đức Giê-Hô-Va, nghĩa là Đấng Tự Hữu, Hằng Hữu. Khi chúng ta đã nhận biết Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp là những người được Đức Giê-Hô-Va chọn và chính Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm thành mọi điều mà Ngài lập Giao-ước với họ, thì những sự mà Gia-cốp đã làm đó, chắc chắn đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời biết vì chính Đức Giê-Hô-Va đã mách bảo cho Gia-cốp biết phải làm gì để người có được sản nghiệp cho riêng mình, trước khi người trở về nhà cha mình, là Y-sác và như vậy, những sự đã được chép xuống và đã được xảy ra đó, có ẩn chứa những sự mầu nhiệm, mà mọi người tin Chúa phải nhờ cậy Đức Thánh-Linh để nhận biết những sự đó, vì chính Đức Chúa Jêsus Christ đã mách bảo cho chúng ta biết rằng, các Lời của Ngài (cũng là Lời của Đức Chúa Trời) là thần linh và sự sống. Nếu người nào không hiểu được ý nghĩa thuộc về thần linh và sự sống của các Lời đã chép đó, thì những người ấy sẽ không thể vào được Nước Đức Chúa Trời, cũng như khi người ta ăn phải đồ ăn không đúng, không thích hợp với sự sống mình thì người ta không thể nào có sức lực để sống và làm việc được vậy.

Qua những Lẽ thật mà chúng ta đã học từ các bài trước, chúng ta biết ý nghĩa mầu nhiệm của việc Gia-cốp bóc vỏ các nhánh cây bạch dương, nhánh cây bá-tiên, nhánh cây hạnh, nhánh cây bồ đào, nhánh cây hạt dẻ còn tươi đó là bóng về Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời của Đức Chúa Trời, đã chép trong Kinh-Thánh, mà người ta chỉ có thể thấy được những sự đó khi nó đã được bóc tách ra khỏi thân cây.

Gia-cốp là bóng về linh hồn của người tin Chúa khi đã được phục hồi hoàn toàn những sự thuộc về sự sống mình, thì phải thực hành phần trách nhiệm của mình, là duy trì sự sáng nơi ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va (nơi linh hồn mình) và linh hồn người tin Chúa phải là sự sáng của thế gian này, như mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với loài người từ lúc ban đầu phải làm, đó là trồng và giữ vườn của Đức Chúa Trời.

Gia-cốp là người chăn chiên và là bóng về hết thảy những người đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, sẽ phải làm công việc như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm, đó là ***phải chăn những chiên con của Đức Chúa Jêsus Christ, cùng phải chăn chiên của Ngài*** như đã chép trong Giăng 21:15-17.

Như chúng ta đã được biết sự mầu nhiệm về sự khác biệt về cách người ta nói về chiên theo ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, thì các chữ ***the flock***^{H6629}, ***sheep***^{H3775} có nghĩa là ***chiên***, nhưng đó là bóng về những người được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời gọi là ***chiên của Ngài***, chứ không phải là nói về những con vật được gọi là chiên. Ngay cả chữ ***the lambs***^{H3775} cũng vậy, dù khi người ta nói đến chữ ***the lambs***^{H3775} ấy là nói về những ***chiên con, còn non***, thế nhưng theo Lẽ thật thì điều đó còn nói về người tin Chúa đã được nên thánh, không phải bởi sự non nớt, yếu đuối của thân thể, mà là nói về đức tin và sự vâng lời của linh hồn đó ở trước mặt Đức Chúa Trời, như chính Đức Chúa Jêsus Christ được gọi là Chiên Con của Đức Chúa Trời vậy, bởi Ngài chỉ nói theo các Lời mà Ngài đã nghe Đức Chúa Cha nói và Ngài chỉ làm theo những gì mà Ngài đã thấy Đức Chúa Cha làm mà thôi.

Đức Chúa Jêsus Christ đã tỏ nguyên tắc về sự Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tỏ những sự mầu nhiệm của Nước Đức Chúa Trời cho những người như con trẻ vậy:

Ma-thi-ơ 11:25-26: Lúc đó, Đức Chúa Jêsus nói rằng: Hỡi Cha! là Chúa của trời đất, tôi khen ngợi Cha, vì Cha đã giấu những điều này với kẻ khôn ngoan, người sáng dạ, mà tỏ ra cho những con trẻ hay. Thưa Cha, phải, thật như vậy, vì Cha đã thấy điều đó là tốt lành.

Đức Chúa Jêsus đã phán dạy các môn đồ của Ngài rằng: ***“Hãy để con trẻ đến cùng Ta, đừng ngăn trở; vì nước thiên đàng thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy.”***(Ma-thi-ơ 19:14).

Áp dụng theo Lẽ thật về những sự mà Gia-cốp đã làm cho bầy chiên của La-ban, mà người đã nhận chăn đó, thì chúng ta phải nhận biết rằng, hết thảy những bầy mà La-ban đã giao Gia-cốp chăn đó, là bóng về hết thảy những người đã tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa của sự sống mình, mà tình trạng thuộc linh lúc ban đầu của những người đó là chưa được mặc lại chiếc áo của con Đức Chúa Trời, mà màu trắng đặc trưng của những con chiên đó là bóng về sự trần trụi của linh hồn những người đang ngồi trong bóng của sự chết vậy.

Trách nhiệm của người chăn bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ (mà Gia-cốp là bóng), là phải mặc lại cho linh hồn những người đã tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ chiếc áo của sự cứu chuộc, nghĩa là trong hết thảy các bài giảng của những người chăn chiên của Đức Chúa Jêsus Christ, phải là Tin-Lành quyền phép của Nước Đức Chúa Trời, cùng phải dạy cho những người mới tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ đó biết vâng giữ hết

thấy các mạng lệnh cùng các điều răn mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán, hầu cho linh hồn của những người đó sẽ được ấn chứng bởi Đức Thánh-Linh, mà dấu hiệu của những ấn chứng đó là hình ảnh của những **chiên có đốm, có rằn, có sọc, hoặc có những màu của sự r ám nắng**, đó là công hiệu quyền phép của sự sáng thật, là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, chiếu trên linh hồn những người đó mà có được.

Trong các bài giảng (máng nước của chiên là bóng) của những người chăn bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ phải là nước hằng sống, mà trong máng nước mà bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ uống đó phải có Lẽ thật, mà các **nhành bạch dương, nhánh bá-tiên, nhánh bồ đào tươi đã được lột vỏ để bày lần da trắng bên trong và được Gia-cốp đặt trong máng nước cho bầy chiên uống** đó là bóng.

Việc Gia-cốp để riêng **những chiên con (the lambs)** ra, theo ý nghĩa thuộc thể thì đó là những con chiên còn non, không thể theo kịp những con chiên lớn. Thế nhưng theo lẽ thật thì đó là những người tin Chúa đã thật sự trưởng thành về linh hồn, trở nên như con trẻ ở trước mặt Đức Chúa Trời vậy, nghĩa là thông qua những sự sẽ được tỏ ra từ môi miệng của những người đó mà sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời sẽ được rao truyền ra.

Gia-cốp đã sắp đặt các bầy của La-ban, nghĩa là sắp đặt những người tin Chúa, tùy theo tình trạng thuộc linh, tức là tùy theo sự hiểu biết về Lời Đức Chúa Trời của những người đó, mà cho họ được đối diện với các Lẽ thật, thích hợp với sự hiểu biết của họ, hầu cho linh hồn những người đó sẽ tiếp tục nhận được những sự bày tỏ của Đức Thánh-Linh, là Thần Lẽ thật mà được lớn lên trong đức tin và được rỗi linh hồn.

1 Phi-e-rơ 2:1-5: Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sữa thiêng liêng (sữa nguyên chất) của đạo, như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được rỗi linh hồn, nếu anh em đã nếm biết Chúa là ngọt ngào. Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước mặt Đức Chúa Trời, và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thiêng liêng (thuộc linh), làm chức tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thiêng liêng (thuộc linh), nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa Trời.

Khi Gia-cốp bố trí các con chiên của La-ban (là bóng về những người mới tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ) được đối diện với những con chiên đã có đốm, có sọc, có rằn (là bóng về những người tin Chúa đã nhận được ấn chứng của Đức Thánh-Linh) khi các chiên đó cùng đến uống nước, đó là nguyên tắc gây dựng đức tin cho bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ. Vì ngoài sự người ta được nghe Lời Chúa có Lẽ thật trong các bài giảng ra, những người tin Chúa cần được nhìn thấy những người đã tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ trước mình, đã nhận lãnh những sự ban cho của Đức Thánh-Linh (mà những sự có đốm, có sọc, có rằn đó là bóng), thì những người mới tin Chúa (mà các con chiên của La-ban đó là bóng) sẽ nhận thức được những sự khác biệt qua sự được nhìn thấy và qua sự được nghe các lời làm chứng của những người tin Chúa đã được ấn chứng bởi Đức Thánh-Linh. Khi những người tin Chúa nhóm lại nghe Lời Chúa (mà sự bầy chiên đến nơi máng nước để uống đó là bóng) thì Đức Thánh-Linh sẽ hành động trong lòng của họ và tùy theo lượng đức tin của mỗi người mà Đức Thánh-Linh sẽ khiến những người đó được Ngài ấn chứng.

Ê-phê-sô 1:7-14: Ấy là trong Đấng Christ, chúng ta được cứu chuộc bởi huyết Ngài, được tha tội, theo sự dư dật của ân điển Ngài, mà Ngài đã rải ra đầy dẫy trên chúng ta cùng với mọi thứ khôn ngoan thông sáng, khiến chúng ta biết sự mầu nhiệm của ý muốn Ngài, theo ý định mà Ngài đã tự lập thành trước trong lòng nhân từ Ngài để làm sự định trước đó trong khi kỳ mãn, hội hiệp muôn vật lại trong Đấng Christ, cả vật ở trên trời và vật ở dưới đất. Ấy cũng là trong Ngài mà chúng ta đã nên kẻ dự phần kế nghiệp, như đã định trước cho chúng ta được điều đó, theo mục đích của Đấng làm mọi sự hiệp với ý quyết đoán, hầu cho sự vinh hiển của Ngài nhờ chúng ta là kẻ đã trông cậy trong Đấng Christ trước nhất mà được ngợi khen. Ấy lại cũng trong Ngài mà anh em sau khi đã nghe Lời lẽ thật, là đạo Tin Lành về sự cứu rỗi anh em, ấy là trong Ngài mà anh em đã tin và được ấn chứng bằng Đức Thánh Linh là Đấng Chúa đã hứa, Đấng ấy làm của cầm về cơ nghiệp chúng ta, cho đến kỳ chuộc lấy những kẻ mà Ngài đã được để khen ngợi sự vinh hiển Ngài. (Các chữ *ngiên* là chép theo nguyên bản tiếng Hy-lạp)

Những con chiên **mạnh mẽ (the stronger^{H7194})** chép trong Sáng thế ký 30:41-42, là bóng về những người tin Chúa đã trưởng thành, đã được ấn chứng bởi Đức Thánh-Linh, đã nhận được các Lẽ thật và được trang bị các khí giới chiến, mà trong ý nghĩa của chữ **mạnh mẽ - the stronger^{H7194}** đã chỉ ra rằng, linh hồn những

người đó đã được ràng buộc bằng các nguyên tắc của Lời Chúa, cùng được thất lũng bằng Lẽ thật.

Gia-cóp đã để *chiếc gậy - the rods*^{H4731} (theo nguyên bản tiếng Hê-bơ-rơ) vào trong máng nước có những chiên mạnh mập đến uống nước, đó là bóng về trong các bài giảng dành cho những người tin Chúa đã được ấn chứng của Đức Thánh-Linh, phải có Lẽ thật tỏ rõ ra tiêu chuẩn mà mọi người tin Chúa phải đạt được, đó là *một dòng dõi thánh, một thầy tế lễ cho Đức Giê-Hô-Va*, hầu cho những người tin Chúa đã trưởng thành đó nhận biết trách nhiệm của mình là phải tấn tới trong sự nhận biết Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Ê-phê-sô 4:10-24: Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà day động và đời đời theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ chân thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. Vậy, này là điều tôi nói và điều tôi nhân Danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô uế. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe đạo Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jê-sus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lốt người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dốt dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.

Còn đối với những con chiên *gầy ốm - feeble*^{H5848}, là bóng về những người tin Chúa nhưng không có đức tin vào quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh, tức là tình trạng thuộc linh của những người đó được mô tả qua ý nghĩa của chữ *gầy ốm* trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, là: *sự quay đi hướng khác (sự không chú ý nhìn vào), sự nhu nhược, sự yếu đuối, sự nhút nhát, sự không rõ ràng quan điểm, sự không thành công, sự không có chí hướng rõ ràng*, thì Gia-cóp không để các *nhành*, nguyên văn là *the rods*^{H4731} là chữ *מַקְלֵי* - *maqql*, số 4731 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây gậy, gậy quyền (biểu thị chức vụ, quyền cai trị)*;

Điều đó có nghĩa là đối với những người tin Chúa mà không có đức tin nơi Danh Đức Chúa Jê-sus Christ, không có đức tin vào quyền phép của Đức Thánh-Linh, cùng không có đức tin vào những sự lạ lùng trong Luật pháp của Đức Chúa Trời, thì những người đó sẽ thuộc về Đức Thánh-Linh cai trị họ, chứ không thuộc về các tôi tớ của Đức Chúa Jê-sus Christ, như Lời Chúa đã có chép:

Ê-xê-chi-ên 33:1-16: Có Lời Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy nói cùng con cái dân người mà rằng: Khi Ta sai gươm đến trên một đất nào, và dân đất ấy chọn một người trong chúng nó để đặt làm kẻ canh giữ, nếu người này thấy gươm đến trong đất, thì thổi kèn để rao báo dân sự. Bấy giờ, hễ ai nghe tiếng kèn mà không chịu răn bảo, và nếu gươm đến bắt lấy nó, thì máu của người ấy sẽ đổ lại trên đầu nó; vì nó có nghe tiếng kèn mà không chịu răn bảo, vậy máu nó sẽ đổ lại trên nó; nhưng nếu nó chịu răn bảo thì cứu được mạng sống mình. Nhưng nếu kẻ canh giữ thấy gươm đến mà không thổi kèn, đến nỗi dân sự chẳng được răn bảo, và gươm đến mà cắt sự sống của người này hoặc người kia đi, thì người đó sẽ chết trong sự gian ác mình; song Ta sẽ đòi lại máu nó nơi người canh giữ. Này, hỡi con người, Ta đã lập người đặt làm kẻ canh giữ cho nhà Y-sơ-ra-ên; nên hãy nghe Lời từ miệng Ta, và thay Ta răn bảo trước cho chúng nó. Khi Ta phán cùng kẻ dữ rằng: Hỡi kẻ dữ, mày chắc chết! nếu người không răn bảo để cho kẻ dữ xây bỏ đường lối xấu của nó, thì kẻ dữ ấy sẽ chết trong sự gian ác mình; nhưng Ta sẽ đòi máu nó nơi tay người. Nếu, trái lại, người đã răn bảo kẻ dữ đặt xây bỏ đường lối xấu của nó mà nó không xây bỏ, thì nó sẽ chết trong sự gian ác nó, còn người đã giải cứu mạng sống mình. Hỡi con người, hãy nói cùng nhà Y-sơ-ra-ên rằng: Các người nói như vậy mà rằng: Vì gian ác và

tội lỗi chúng tôi chất nặng trên chúng tôi, và chúng tôi hao mòn vì cơ nó, thì thế nào chúng tôi còn sống được? Hãy nói cùng chúng nó rằng: Chúa Giê-hô-va phán: Thật như Ta hằng sống, Ta chẳng lấy sự kẻ dữ chết làm vui, nhưng vui về nó xây bỏ đường lối mình và được sống. Các người khá xây bỏ, xây bỏ đường lối xấu của mình. Sao các người muốn chết, hỡi nhà Y-sơ-ra-ên? Hỡi con người, khá nói cùng con cái của dân người rằng: Sự công bình của người công bình sẽ không cứu được nó trong ngày nó phạm tội, và sự dữ của kẻ dữ sẽ không làm cho nó sa ngã nơi ngày nó đã xây bỏ sự dữ ấy, cũng như người công bình sẽ không nhờ sự công bình đã qua rồi mà sống được nơi ngày mình phạm tội. Dầu mà Ta có nói với người công bình rằng nó chắc sẽ sống, nếu nó cậy sự công bình mình mà phạm tội, thì sẽ không nhớ đến một việc công bình nào của nó nữa; nhưng nó sẽ chết trong sự gian ác mình đã phạm. Khi Ta nói cùng kẻ dữ rằng: Mày chắc chết! nếu kẻ dữ ấy xây bỏ tội lỗi mình, theo luật pháp và hiệp với lẽ thật; nếu nó trả lại của cầm, đền bồi vật nó đã cướp lấy, bước theo lệ luật của sự sống, và không phạm sự gian ác nữa, thì chắc nó sẽ sống và không chết đâu. Chẳng có một tội nào nó đã phạm sẽ được nhớ lại nghịch cùng nó; nó đã làm theo luật pháp và hiệp với lẽ thật, chắc nó sẽ sống.

Qua các bài mà chúng ta đã học **Lẽ thật về đức tin**, thì chúng ta đã biết Lẽ thật, là ý nghĩa về danh xưng của Lê-a, của Xinh-ba, của Ra-chên và của Bi-la, cùng tên của mười một con trai và một con gái của Gia-cốp, đó là bóng về bốn tánh, sự tôn trọng, cùng ý nghĩa của tên gọi các con chiên, dê, bò, lừa, lạc đà cùng tên gọi các loài cây đã được chép trong Kinh-Thánh, luôn mang ý nghĩa bóng về những Lẽ thật mẫu nhiệm liên quan đến sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn loài người ở trên đất này.

Gia-cốp là bóng về linh hồn của người tin Chúa đã nhận biết trách nhiệm của mình, là phải sanh lại, để được thấy Nước Đức Chúa Trời và được vào Nước Đức Chúa Trời, như Đức Chúa Jê-sus đã phán (Giăng 3).

Như bài trước (Bài 32) chúng ta đã đề cập đến trách nhiệm của người tin Chúa, không chỉ là việc phải nhờ cậy Lẽ thật và Đức Thánh-Linh để linh hồn mình được sự sống lại, mà còn phải sanh bông trái cho Nước Đức Chúa Trời nữa, điều đó cũng như một người đã được sanh ra trên đất này (trong thuộc thể), khi còn nhỏ thì sống nhờ cha mẹ, nhưng tự bản thân con trẻ đó phải học theo cha mẹ để biết cách sống và làm công việc như cha mẹ mình đã làm, để khi đã lớn đến độ trưởng thành, thì người đó sẽ phải lập nghiệp để lo cuộc sống cho chính mình, để cho cha mẹ mình được tôn trọng, nghĩa là phải giữ chữ **hiếu kính - Honour** cha mẹ mình (theo ý nghĩa của chữ **כָּבֹד - kabad**, số 3513 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **“làm cho cha mẹ được tôn trọng”**).

Khi linh hồn của người tin Chúa đã được phục hồi sự sống, nghĩa là ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi người đó đã được thắp sáng trở lại, thì chính linh hồn của người đó phải thực hành công việc làm đèn mỗi buổi sớm mai, và phải thắp đèn vào lúc chiều tối trải suốt cuộc đời mình, mà nguyên liệu để duy trì sự sáng cho ngọn đèn đó là **Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời**, chứ không phải Luật pháp văn tự, mà ý nghĩa mẫu nhiệm về chữ **con chiên (lamb và sheep)** đó là bóng.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán bảo Gia-cốp phải ra khỏi nhà La-ban để trở về nhà của tổ phụ mình, mà để Gia-cốp cùng toàn bộ gia đình của người trở về Bê-e-Sê-ba, là nơi ở của Y-sác đó là khoảng một ngàn ki-lô-mét, thì Gia-cốp phải có đủ lương thực để duy trì sự sống cho hết cả những người trong gia đình mình, trong đó nhiều đầy tớ để chăm sóc các bầy gia súc, thì Gia-cốp phải có được các bầy gia súc đó và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mách bảo cho Gia-cốp phải làm gì để có các bầy đó.

Hết thấy những sự đã xảy đến với Gia-cốp, đều là bóng cho những sự sẽ xảy đến cho những người được chọn làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ vậy, chỉ khác là làm theo Lẽ thật mà thôi.

Con đường trở về nhà Cha đời đời ở trên trời cho mỗi linh hồn người tin Chúa là không thể biết trước được về thời gian, nhưng người tin Chúa phải biết tận dụng thời gian để lo cho ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn mình được thắp sáng và chính mỗi người tin Chúa phải lo giữ cho ngọn đèn của sự sống mình được sáng luôn, như thầy tế lễ A-rôn phải làm vậy. Vì mỗi người đã tiếp nhận Đức Chúa Jê-sus Christ làm Chúa của sự sống mình, đều phải trở nên thánh trong dòng dõi thánh, một thầy tế lễ trong nước thầy tế lễ của Đức Giê-hô-Va, cho đến khi linh hồn đó được đón về thiên đàng với Đức Chúa Jê-sus Christ, bấy giờ sự vinh hiển của Đức Chúa Trời sẽ soi sáng cho, và linh hồn đó sẽ được đồng với Đấng Christ trị vì đời đời. (Khải huyền 22:5)

Mỗi người tin Chúa phải nhận biết trách nhiệm của mình là phải có được các bầy súc vật, như Gia-cốp đã

có theo Lẽ thật, đó linh hồn của người tin Chúa phải thực hành đức tin mình để noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh, hầu cho được hưởng cơ nghiệp cứu rỗi của Đức Chúa Jêsus Christ, như Lời Chúa đã chép.

Ê-phê-sô 1:17-23: **Tôi cầu Đức Chúa Trời của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta, là Cha vinh hiển, ban thần trí của sự khôn sáng và của sự tỏ ra cho anh em, để nhận biết Ngài, lại soi sáng con mắt của lòng anh em, hầu cho biết điều trông cậy về sự kêu gọi của Ngài là thể nào, sự giàu có của cơ nghiệp vinh hiển Ngài cho các thánh đồ là làm sao, và biết quyền vô hạn của Ngài, đối với chúng ta có lòng tin, là lớn dường nào, y theo phép tối thượng của năng lực mình, mà Ngài đã tỏ ra trong Đấng Christ, khi khiến Đấng Christ từ kẻ chết sống lại và làm cho ngồi bên hữu mình tại các nơi trên trời, cao hơn hết mọi quyền, mọi phép, mọi thế lực, mọi quân chủ cùng mọi danh vang ra, không những trong đời này, mà cũng trong đời hầu đến nữa. Ngài đã bắt muôn vật phục dưới chân Đấng Christ, và ban cho Đấng Christ làm đầu Hội thánh, Hội thánh là thân thể của Đấng Christ, tức là sự đầy đủ của Đấng gồm tóm mọi sự trong mọi loài.**

Bây giờ chúng ta cùng đến với việc Gia-cốp đã tỏ cho Ra-chên và Lê-a biết ý muốn của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, cùng những sự tỏ ra của Ngài, khiến Gia-cốp quyết định chẵn bầy cho La-ban, để có được một sản nghiệp trước khi rời khỏi nơi ở của La-ban mà trở về quê hương của tổ phụ mình và là nơi của chính mình.

Sáng thế ký 31:1-3: **Gia-cốp được nghe lời các con La-ban nói rằng: Gia-cốp đã lấy hết gia tài cha ta, và vì nhờ của cha ta, nên mới được giàu có dường ấy. Gia-cốp cũng để ý coi nét mặt cậu, nhận biết rằng người chẳng đối ở với mình như trước nữa. Đức Giê-hô-va phán cùng Gia-cốp rằng: Hãy trở về xứ của tổ phụ ngươi, chốn bà con ngươi, Ta sẽ phù hộ ngươi.**

Bản King James version chép câu 1 như sau: ¹And he heard^{H8085} the words^{H1697} of Laban's^{H3837} sons^{H1121}, saying^{H559}, Jacob^{H3290} hath taken^{H3947} away all^{H3605} that was our father's^{H1}; and of that which^{H834} was our father's^{H1} hath he gotten^{H6213} all^{H3605} this glory^{H3519}.

Nghĩa là: *Gia-cốp đã được nghe những lời các con trai của La-ban nói rằng: Gia-cốp đã lấy hết mọi thứ vốn thuộc về cha ta; và nhờ những sự vốn thuộc về cha ta mà người có được hết thấy những sự vinh hiển này.*

Chữ **con - sons**^{H1121} chép trong câu 1 trên, đó là chữ בְּנֵי - ben, số 1121 ra từ chữ בָּנָה - banah, số 1129 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con trai, đứa bé trai; để xây dựng, để làm nên, để lập nên, để thành lập, để thiết lập; để xây dựng lại, để duy trì, để phục hồi, để sanh sản con cái, để khiến cho người vợ không con trở thành mẹ của một gia đình thông qua những đứa con của người vợ lẽ;*

Chữ **lấy - taken**^{H3947} chép trong câu 2 trên, đó là chữ לָקַח - laqach, số 3947 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự cầm lấy, sự giữ lấy, sự chiếm giữ lấy, sự sở hữu lấy, sự giành được cho mình, sự cưới vợ, sự mang theo bên mình, sự nhận lãnh được cho mình;*

Chữ **hết - all**^{H3605} chép trong câu 1 trên, đó là chữ כֹּל - kol, số 3605 ra từ chữ כָּלַל - kâlal, số 3634 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *toàn bộ, nguyên vẹn, đầy đủ, trọn vẹn hoàn toàn;*

Chữ **được - gotten**^{H6213} chép trong câu 1 trên, đó là chữ עָשָׂה - asah, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *tạo thành hình, rập theo khuôn mẫu, đạt tới, hoàn thành, làm xong, kết quả, giành được, kiếm được;*

Chữ **giàu có - glory**^{H3519} chép trong câu 1 trên, đó là chữ קְבוֹד - kabowd, số 3519 ra từ chữ בָּבָד - babad, số 3513 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự vinh hiển, sự vinh quang, sự huy hoàng, sự tôn trọng, sự giàu có, sự phong phú, sự dư dật, chân giá trị, sự chói lói, tầm quan trọng;*

Trọn nghĩa theo Lẽ thật của câu 1 này, đó là: *Gia-cốp (linh hồn người tin Chúa đã được phục hồi sự sống) nghe các con trai của La-ban (Lời của Đức Thánh-Linh) nói rằng, Gia-cốp (linh hồn người tin Chúa) đã sở hữu được cho mình hết thấy những sự vốn thuộc về chính mình (như trước khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác ở nơi vườn Ê-đen) từ Đức Thánh-Linh (La-ban) và Gia-cốp (linh hồn người tin Chúa) đã giành được những sự vinh hiển, là những sự chói lói vốn thuộc về Đức Thánh-Linh (La-ban).*

Điều này đã được Đức Giê-Hô-Va phán và được chép trong sách tiên tri Ê-sai 55:1: **“Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn!”**

Chữ **các con** chép trong câu 1 trên, là nói về Đức Thánh-Linh làm chứng cho linh hồn của những người tin Chúa đã đến với Ngài và nhờ quyền phép của Ngài và của Lẽ thật mà được phục hồi sự sống mình, tức là

được mặc lại chiếc áo của con Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép:

Rô-ma 8:14-17: Vì hết thầy kẻ nào được Thánh Linh của Đức Chúa Trời dắt dẫn, đều là con của Đức Chúa Trời. Thật anh em đã chẳng nhận lấy thần trí của tôi mọi đặng còn ở trong sự sợ hãi; nhưng đã nhận lấy thần trí của sự làm con nuôi, và nhờ đó chúng ta kêu rằng: A-ba! Cha! Chính Đức Thánh Linh làm chứng cho lòng chúng ta rằng chúng ta là con cái Đức Chúa Trời. Lại nếu chúng ta là con cái, thì cũng là kẻ kế tự; kẻ kế tự Đức Chúa Trời và là kẻ đồng kế tự với Đấng Christ, miễn chúng ta đều chịu đau đớn với Ngài, hầu cho cũng được vinh hiển với Ngài.

Sáng thế ký 31:2: Gia-cốp cũng để ý coi nét mặt cậu, nhận biết rằng người chẳng đối ở với mình như trước nữa.

Bản King James version chép: ²And Jacob^{H3290} beheld^{H7200} the countenance^{H6440} of Laban^{H3837}, and, behold^{H2009}, it was not toward him as before^{H8543-H8032}.

Nếu nhìn theo cách văn tự và suy xét theo cách loài người thế gian, thì người ta sẽ hiểu câu chuyện trên nói về quyết định của ông chủ đối với kẻ giúp việc đã thay lòng đổi dạ, không như lúc ban đầu khi Gia-cốp mới đến với La-ban.

Thế nhưng theo Lẽ thật thì linh hồn của người tin Chúa, khi đã nhờ quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật mà được phục hồi sự sống mình, thì cách nhìn của Đức Thánh-Linh đối với linh hồn người tin Chúa đó là sự đẹp lòng, vì linh hồn đó đã trung tín trong sự cứ hằng ở trong Lời của Đức Chúa Trời và nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà được phục hồi quyền làm con kế tự Cha mình và như vậy, như người cha thấy người con đã được trưởng thành thì khích lệ con đó hãy thi hành những sự mình đã nhận được mà làm trọn bổn phận mình, như Đức Chúa Jêsus Christ đã huấn luyện các môn đồ của Ngài và sai họ đi truyền giáo vậy.

Lu-ca 9:1-6: Đức Chúa Jêsus nhóm họp mười hai sứ đồ, ban quyền năng phép tắc để trị quỷ chữa bệnh. Rồi Ngài sai đi rao giảng về nước Đức Chúa Trời cùng chữa lành kẻ có bệnh. Ngài dạy rằng: Đi đường chớ đem gì theo hết, hoặc gậy, hoặc bao, hoặc bánh, hoặc tiền bạc; cũng đừng đem hai áo. Hễ các người vào nhà nào, hãy ở đó cho đến khi đi. Còn ai không tiếp rước các người, hãy ra khỏi thành họ, và phủi bụi chân mình để làm chứng nghịch cùng họ. Vậy, các sứ đồ ra đi, từ làng này tới làng kia, rao giảng Tin Lành khắp nơi và chữa lành người có bệnh.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thấy Gia-cốp đã nhận được cho linh hồn mình những sự thuộc về Giao-ước mà Ngài đã hứa với người, đó là từ Gia-cốp mà Đức Giê-Hô-Va sẽ có một dòng dõi đông như cát bụi trên mặt đất, tràn ra đến đông tây nam bắc, và các chi họ thế gian sẽ nhờ Gia-cốp và dòng dõi người mà được phước, thì tiếp theo những sự đã được phục hồi đó, là phần trang bị cho Gia-cốp sự giàu có vốn thuộc về La-ban, là bóng về linh hồn của người tin Đức Chúa Jêsus Christ khi đã được phục hồi sự sống của linh hồn mình, thì phần tiếp theo đó là linh hồn đó phải có, là sự được sở hữu của *báu Nước Thiên đàng*, còn được gọi là *cơ nghiệp cứu rỗi*.

Sáng thế ký 31:3: Đức Giê-hô-va phán cùng Gia-cốp rằng: Hãy trở về xứ của tổ phụ người, chốn bà con người, Ta sẽ phù hộ người.

Bản King James version chép: ³And the LORD^{H3068} said^{H559} unto Jacob^{H3290}, Return^{H7725} unto the land^{H776} of thy fathers^{H1}, and to thy kindred^{H4138}; and I will be with thee.

Có nghĩa là: *Đức Giê-Hô-Va phán với Gia-cốp rằng: hãy quay trở lại xứ của tổ phụ người, là nơi người đã sanh ra, Ta sẽ ở cùng người.*

Chữ *trở về* - Return^{H7725} chép trong câu 3 trên, đó là chữ שׁוּב - shub, số 7725 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *quay trở lại nơi mà trước đó đã tạm trú, (không phải là trở lại với tình trạng cũ);*

Chữ *xứ* - the land^{H776} chép trong câu 3 trên, đó là chữ אֶרֶץ - erets, số 776 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đất, đồng ruộng, quê hương, trái đất, địa hạt, lãnh thổ, xứ sở, nền bền vững của mình;*

Chữ *tổ phụ* - fathers^{H1} chép trong câu 3 trên, đó là chữ אָב - 'ab, số 0001 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cha của mỗi một người, đầu hết của một gia đình, đầu hết của một dòng họ;*

Chữ *bà con* - kindred^{H4138} chép trong câu 3 trên, đó là chữ מוֹלֶדֶת - mowledeth, số 4138 ra từ chữ יָלַד - yalad, số 3205 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bà con cùng một nguồn gốc, có mối quan hệ thân thuộc, cùng dòng dõi, nơi mình được sanh ra;*

Nhìn vào văn tự, người ta sẽ nghĩ rằng, Đức Giê-Hô-Va muốn Gia-cốp rời khỏi nhà La-ban để trở về quê hương mình, là Bê-e-Sê-ba, với quãng đường khoảng một ngàn ki-lô-mét từ Ha-ran, nơi ở của La-ban và điều đó đã xảy ra trong thuộc thế.

Nhưng chúng ta đã nhờ Đức Chúa Jê-sus Christ tỏ cho biết những sự đó là bóng về bản đồ của một cuộc hành trình thuộc linh đối với mọi người nào tin đến Danh Đức Chúa Jê-sus Christ, sẽ phải trải qua, kể từ khi linh hồn người đó được sanh ra trên đất này trong thân thể xác thịt, được nuôi dưỡng qua sự giảng dạy Lời Đức Chúa Trời trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ, mà nhận biết trách nhiệm của mình là phải nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh để phục hồi sự sống cho linh hồn mình, nghĩa là được tái sinh.

Bê-e-Sê-ba là nơi Y-sác đã đào được một giếng có nước cho bầy chiên của mình và người đã đặt tên giếng đó là Si-ba, có nghĩa là **“lời thể”** và cái thành mà Y-sác đã ở đó được gọi là Bê-e-Shê-ba, có nghĩa là **“giếng nước của bầy lời thể”**, cũng có nghĩa là **“nơi công bố, nơi làm cho rõ ràng, nơi bày tỏ ra sự ngay thẳng”**.

Sự Gia-cốp phải rời khỏi nhà La-ban để trở về quê hương mình, là nơi Gia-cốp đã từ đó mà đến với La-ban, đó là bóng về linh hồn người tin Chúa, khi đã nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được phục hồi hoàn toàn những sự vốn thuộc về linh hồn mình, thì không phải là kể từ lúc đó, linh hồn người đó sẽ nghỉ ngơi để chờ được đón về thiên đàng, là nơi linh hồn loài người vốn thuộc về từ trước khi được sanh ra trên đất này. Mà linh hồn của mọi người tin Chúa phải thực hành trách nhiệm của mình, là phải được trở nên một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ, cũng như các học sinh sau khi đã học xong chương trình của mình, thì sau khi tốt nghiệp, những người đó phải thực hành những kiến thức mà mình đã học được từ các trường đó, để áp dụng trong những công việc mà mỗi người sẽ tìm lấy cho mình, để góp ích cho xã hội và cho chính cuộc sống của mình và cho gia đình mới mà mỗi người sẽ tạo nên cho mình.

Đối với mọi người đã tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ, thì phải nhận biết trách nhiệm của mình, như Lời Chúa đã phán với Ni-cô-đem, và cũng là phán với mọi người tin Chúa: **“Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Quả thật, quả thật, Ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều Ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.”** (Giăng 3:3-8). Mục tiêu cuối cùng mà mọi người tin Chúa phải đạt được, đó là phải được vào Nước Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jê-sus đã phán rõ về trách nhiệm của mọi người tin Chúa phải làm, đó là: **“Các người là muối của đất; song nếu mất mặn đi, thì sẽ lấy giống chi mà làm cho mặn lại? Muối ấy không dùng chi được nữa, chỉ phải quăng ra ngoài và bị người ta đạp dưới chân. Các người là sự sáng của thế gian; một cái thành ở trên núi thì không khi nào bị khuất được: cũng không ai thấp đèn mà để dưới cái thùng, song người ta để trên chân đèn, thì nó soi sáng mọi người ở trong nhà. Sự sáng các người hãy soi trước mặt người ta như vậy, đặng họ thấy những việc lành của các người, và ngợi khen Cha các người ở trên trời. Các người đừng tưởng Ta đến đặng phá luật pháp hay là lời tiên tri; Ta đến, không phải để phá, song để làm cho trọn. Vì Ta nói thật cùng các người, đang khi trời đất chưa qua đi, thì một chấm một nét trong luật pháp cũng không qua đi được cho đến khi mọi sự được trọn. Vậy, ai hủy một điều cực nhỏ nào trong những điều răn này, và dạy người ta làm như vậy, thì sẽ bị xưng là cực nhỏ trong nước thiên đàng; còn như ai giữ những điều răn ấy, và dạy người ta nữa, thì sẽ được xưng là lớn trong nước thiên đàng. Vì Ta phán cho các người rằng, nếu sự công bình của các người chẳng trởi hơn sự công bình của các thầy thông giáo và người dòng Pha-ri-si, thì các người chắc không vào nước thiên đàng.”** (Ma-thi-ơ 5:13-20)

Mỗi người tin Chúa phải trở nên môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ và khi người tin Chúa còn sống trên đất này, thì phải là kẻ truyền giải của Đức Chúa Jê-sus Christ cho muôn dân trên đất này. (Gióp 33:23)

Theo Lẽ thật, thì việc Đức Giê-Hô-Va phán với Gia-cốp rằng: **Hãy trở về xứ của tổ phụ người, chốn bà con người, Ta sẽ phù hộ người.** Mà theo nguyên văn, câu này có nghĩa là: **“Hãy quay trở lại xứ của tổ phụ người, là nơi người đã sanh ra, Ta sẽ ở cùng người.”** Nghĩa là linh hồn của người tin Chúa khi đã được phục

hồi hoàn toàn những sự thuộc về sự sống mình, thì phải nhận biết trách nhiệm của mình, là quản trị thân thể xác thịt mình, bắt phải phục Luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người qua dân Y-sơ-ra-ên, vì thân thể của người tin Chúa phải là đền thờ của Đức Chúa Trời, cũng như dân Y-sơ-ra-ên phải vâng theo mạng lệnh của Giô-suê mà vượt qua sông Giô-đanh để vào nhận lấy xứ Ca-na-an vậy. Vì xứ Ca-na-an đó là bóng về thân thể xác thịt của loài người, vốn được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên bằng bụi đất, để làm đồ dùng về sự công bình cho A-đam quản trị để hầu việc Đức Chúa Trời, và được gọi là xứ đơm sữa và mật.

Vì tội lỗi của A-đam mà đất cùng muôn vật trên đất này bị bắt phục sự hư không (Rô-ma 8:20), mà tự loài người không thể dùng sức riêng mình để lấy lại quyền cai trị trái đất cùng những sự thuộc về đất, nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã có một kế hoạch để giải cứu loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, đó là Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tìm trong loài người, linh hồn nào có đức tin nơi tiếng phán của Ngài và noi theo Lời của Ngài, thì Ngài sẽ vừa giúp người đó cùng dòng dõi của người, cho được phục hồi sự sống mình và chính dòng dõi đó sẽ nhận được Giao-ước của Ngài, hầu cho dòng dõi đó sẽ giành lại được những sự mà A-đam đã làm mất, đó là quyền quản trị đất, bắt đất phục tùng (Sáng thế ký 1:26-28).

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tìm thấy Áp-ram (Áp-ra-ham) và từng bước một Đức Giê-Hô-Va đã giúp cho đức tin của Áp-ram được tăng trưởng, mà nhận được Giao-ước của Ngài.

Sáng thế ký 17:1-14: Khi Áp-ram được chín mươi chín tuổi, thì Đức Giê-hô-va hiện đến cùng người và phán rằng: Ta là Đức Chúa Trời toàn năng; người hãy đi ở trước mặt Ta làm một người trọn vẹn. Ta sẽ lập giao ước cùng người, làm cho dòng dõi người thêm nhiều quá bội. Áp-ram bèn sấp mình xuống đất; Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Nay, phần Ta đây, Ta đã lập giao ước cùng người; vậy người sẽ trở nên tổ phụ của nhiều dân tộc. Thiên hạ chẳng còn gọi người là Áp-ram nữa, nhưng tên người sẽ là Áp-ra-ham, vì Ta đặt người làm tổ phụ của nhiều dân tộc. Ta sẽ làm cho người sanh sản rất nhiều, làm cho người thành nhiều nước; và các vua sẽ do nơi người mà ra. Ta sẽ lập giao ước cùng người, và cùng hậu tự người trải qua các đời; ấy là giao ước đời đời, hầu cho Ta làm Đức Chúa Trời của người và của dòng dõi người. Ta sẽ cho người cùng dòng dõi người xứ mà người đang kiều ngụ, tức toàn xứ Ca-na-an, làm cơ nghiệp đời đời. Vậy, Ta sẽ làm Đức Chúa Trời của họ. Đoạn, Đức Chúa Trời phán cùng Áp-ra-ham rằng: Phần người cùng dòng dõi người, từ đời nọ sang đời kia, sẽ giữ sự giao ước của Ta. Mỗi người nam trong vòng các người phải chịu phép cắt bì; ấy là giao ước mà các người phải giữ, tức giao ước lập giữa Ta và các người, cùng dòng dõi sau người. Các người phải chịu cắt bì; phép đó sẽ là dấu hiệu của sự giao ước giữa Ta cùng các người. Trải qua các đời, mỗi người nam trong vòng các người, hoặc sanh đẻ tại nhà, hoặc đem tiền ra mua nơi người ngoại bang, chẳng thuộc về dòng giống người, hễ lên được tám ngày rồi, đều phải chịu phép cắt bì. Chớ khá bỏ làm phép cắt bì cho ai sanh tại trong nhà người, hay đem tiền ra mua về; sự giao ước của Ta sẽ lập đời đời trong xác thịt của các người vậy. Một người nam nào không chịu phép cắt bì nơi xác thịt mình, sẽ bị truất ra khỏi ngoài dân sự mình; người đó là kẻ bội Lời giao ước Ta.

Từ trên trời cao nhìn xuống vùng địa lý của xứ Ca-na-an theo trục Bắc- Nam, Đông - Tây, thì theo chiều dọc của xứ Ca-na-an được chia thành hai phần Đông và Tây, mà sông Giô-đanh bắt nguồn từ trên núi Hết-môn (Hermon) thuộc Li-ban (Lê-ba-non) xuống một hồ có tên là Huleh, ở phía bắc và trên thượng nguồn của hồ Ga-li-lê, rồi từ Ga-li-lê, nước sông Giô-đanh chảy xuống nơi cuối cùng, là biển Chết, cũng gọi là biển Mặn.

Phía bắc của xứ Ca-na-an là xứ Mê-sô-bô-ta-mi và thuộc về xứ mà tổ phụ của Áp-ra-ham đã sống, và xứ đó thuộc về vườn Ê-đen của Đức Chúa Trời, nơi có bốn con sông chảy ra đặng tưới vườn. Nhưng tội lỗi của A-đam đã khiến cho đất bị rửa sả và Đức Chúa Trời đã đuổi loài người ra khỏi vườn của Đức Chúa Trời và xứ Ca-na-an không còn được tưới bởi những con sông ra từ Ê-đen nữa, mà chỉ còn được tưới bởi mưa và tuyết từ trên xuống mà thôi. Mưa và tuyết từ trên trời đổ trên các núi cao ở phía bắc, thuộc vùng núi Li-ban (Lebanon) rồi chảy xuống phía nam qua các hồ như Huleh, cách hồ Ga-li-lê khoảng 15 ki-lô-mét về phía Bắc, rồi từ hồ Ga-li-lê chảy xuống biển Chết, còn gọi là biển Mặn, đó là bóng về Lời của Đức Chúa Trời được ban xuống cho thế gian này, mà trước hết cho cho dân Y-sơ-ra-ên, là bóng về linh hồn của loài người, để loài người sẽ nhờ Lời của Đức Chúa Trời, còn được gọi là nước hằng sống đó, mà được phục hồi sự sống mình.

Xứ Ca-na-an vốn là một xứ đơm sữa và mật, nhưng tội lỗi của A-đam đã khiến cho xứ đó bị sự rửa sả cai trị, mà bầy thú dân đã sống trong xứ Ca-na-an (trước khi dân Y-sơ-ra-ên vào chiếm lấy xứ đó) là bóng về quyền lực của ma quỷ đã cầm buộc thân thể xác thịt của người ta, chống lại Lời của Đức Chúa Trời và khiến

cho linh hồn của người ta phải ngồi trong bóng của sự chết.

Sau khi Môi-se chết, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã mạng lệnh cho Giô-suê dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh, để vào chiếm lấy xứ Ca-na-an đó làm sản nghiệp đời đời cho dòng dõi mình. Đó là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ (mà Giô-suê là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ) sẽ mạng lệnh cho các môn đồ của Ngài phải mặc lấy quyền phép từ trên cao, là tiếp nhận những sự ban cho của Đức Thánh-Linh, như Đức Giê-Hô-Va đã hứa: **“Hỡi con cái Si-ôn, các ngươi hãy nức lòng vui vẻ và mừng rỡ trong Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi! Vì Ngài ban mưa phải thời cho các ngươi về mùa đầu, và xuống mưa dồi dào về mùa đầu và mùa cuối cho các ngươi nơi tháng đầu tiên. Những sân sẽ đầy lúa mì, những thùng tràn rượu mới và dầu. Ta sẽ đền bù cho các ngươi về mấy năm đã bị cắn phá bởi cào cào, sâu lột vỏ, sâu keo, và châu chấu, là đạo binh lớn mà Ta đã sai đến giữa các ngươi. Các ngươi sẽ đủ ăn và được no nê. Các ngươi sẽ ngợi khen Danh Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, là Đấng đã xử với các ngươi cách lạ lùng. Rồi dân Ta sẽ không hề bị xấu hổ nữa. Các ngươi sẽ biết rằng Ta ở giữa Y-sơ-ra-ên, biết rằng Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi, và chẳng có ai khác; dân Ta sẽ không hề bị xấu hổ nữa. Sau đó, Ta sẽ đổ Thần Ta trên cả loài xác thịt; con trai và con gái các ngươi sẽ nói tiên tri; những người già cả các ngươi sẽ thấy chiêm bao, những kẻ trai trẻ các ngươi sẽ xem sự hiện thấy. Trong những ngày đó, dầu những đầy tớ trai và đầy tớ gái, Ta cũng đổ Thần Ta lên. Ta sẽ tỏ những sự lạ ra trong các tầng trời và trên đất: tức là máu lửa, và những trụ khói. Mặt trời sẽ đổi ra tối tăm, mặt trăng ra máu, trước khi ngày lớn và kinh khiếp của Đức Giê-hô-va chưa đến. Bấy giờ ai cầu khẩn Danh Đức Giê-hô-va thì sẽ được cứu; và theo Lời Đức Giê-hô-va, thì ở trên núi Si-ôn và trong Giê-ru-sa-lem, sẽ có những người trốn khỏi, và trong những người còn sống sót, sẽ có kẻ mà Đức Giê-hô-va kêu gọi.”** (Giô-ên 2:23-32)

Ít người để ý đến điều Đức Giê-Hô-Va đã phán rằng: **Bấy giờ ai cầu khẩn Danh Đức Giê-hô-va thì sẽ được cứu;** đó là bóng về việc những người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ mà được sự cứu rỗi, Danh Jêsus làm chứng về Đức Giê-Hô-Va là Đấng cứu chuộc, mà trong ngày khi Đức Giê-Hô-Va ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, Ngài đã phán về Đức Chúa Jêsus Christ, là Đấng mà Danh Đức Giê-Hô-Va ngự trong Người:

Xuất Ê-díp-tô Ký 23:20-23: **Đầy này, Ta sai một thiên sứ đi trước mặt ngươi, đặng phù hộ trong lúc đi đường, và đưa ngươi vào nơi Ta đã dự bị. Trước mặt ngươi, ngươi khá giữ mình, phải nghe theo Lời, chớ nên phản nghịch; Người sẽ chẳng tha tội ngươi đâu, vì Danh Ta ngự trong mình ngươi. Nhưng nếu ngươi chăm chỉ nghe Lời Người, cùng làm theo mọi Lời Ta sẽ phán, Ta sẽ thù nghịch cùng kẻ thù nghịch ngươi, và đối địch với kẻ đối địch ngươi. Vì thiên sứ Ta sẽ đi trước mặt, đưa ngươi vào xứ của dân A-mô-rít, dân Hê-tít, dân Phê-rê-sít, dân Ca-na-an, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít, rồi Ta sẽ diệt chúng nó.**

Gia-cốp là bóng về những người sẽ được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đổ Thần của Ngài xuống, mà sự Đức Chúa Jêsus Christ báp-tem những người thuộc về Ngài bằng Đức Thánh-Linh, bắt đầu từ ngày lễ ngũ tuần A.D. 32, cho tới khi tận thế.

Việc Gia-cốp trở về xứ của tổ phụ mình không chỉ là bóng về việc linh hồn của những người tin Chúa đã được phục hồi sự sống của mình phải thực hành trách nhiệm của mình là sanh bông trái cho Nước Đức Chúa Trời, mà còn phải thực hành các mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán về loài người phải làm.

Sáng thế ký 1:26-31: **Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng Ta hãy làm nên loài người như hình Ta và theo tượng Ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Đây, Ta sẽ ban cho các ngươi mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các ngươi. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì Ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người giống như ảnh tượng Ngài và A-đam đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban phước cho, nghĩa là A-đam đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chứng nhận tiêu chuẩn giống hệt như Ngài và A-đam đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời giao cho quyền quản trị các công việc tay Ngài làm nên trên đất này.

Thi-Thiên 8:1-9: Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao; Sự oai nghi Chúa hiện ra trên các tầng trời! Nhân vì các cừ địch Chúa, Chúa do miệng trẻ thơ và những con đang bú, mà lập nên năng lực Ngài, đặng làm cho người thù nghịch và kẻ báo thù phải nín lặng. Khi tôi nhìn xem các tầng trời là công việc của ngón tay Chúa, mặt trăng và các ngôi sao mà Chúa đã đặt, loài người là gì, mà Chúa nhớ đến? Con loài người là chi, mà Chúa thăm viếng nó? Chúa làm người kém Đức Chúa Trời một chút, đội cho người sự vinh hiển và sang trọng. Chúa ban cho người quyền cai trị công việc tay Chúa làm, khiến muôn vật phục dưới chân người: Cả loài chiên, loài bò, đến đổi các thú rừng, chim trời và cá biển, cùng phàm vật gì lợi đi các lối biển. Hỡi Đức Giê-hô-va là Chúa chúng tôi, Danh Chúa được sang cả trên khắp trái đất biết bao!

Nhưng A-đam đã không để cho Lời của Đức Giê-Hô-Va cai trị linh hồn mình, khi người đã không vâng theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va, mà lại nghe theo lời của vợ mình, là Ê-va (Ê-va là bóng về thân thể xác thịt của loài người) mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn. Tội lỗi của A-đam đã khiến A-đam và Ê-va phải chết và sự chết đã vì tội lỗi của A-đam mà vào trong loài người hết thảy và bởi tội lỗi đó mà loài người bị thiếu mất sự vinh hiển, tức là sự sáng thật của Đức Chúa Trời.

Việc Gia-cốp vâng theo lời dạy của mẹ mình, là Rê-be-ca và được cha mình là Y-sác chúc phước cho để đi đến với La-ban, đó là bóng về việc người tin Chúa được nghe lời dạy dỗ trong Hội-Thánh thật của Đức Chúa Jêsus Christ, (mà Rê-be-ca là bóng, còn Y-sác là bóng về Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời), mà nhận biết trách nhiệm của mình phải nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh để được tái sinh (phục hồi sự sống) linh hồn mình, mà tìm kiếm Đức Thánh-Linh (mà La-ban là bóng). Thời gian Gia-cốp ở với La-ban và được nhận lãnh những sự ban cho của La-ban đó là bóng về một quá trình liên tục của linh hồn người tin Chúa hằng ở trong Lời của Đức Chúa Trời (Giăng 8:31-32) mà được phục hồi sự sống mình, mà sự Gia-cốp nhờ nhận được hai người vợ là Lê-a và Ra-chên, cùng hai người hầu gái là Xinh-ba và Bi-la từ La-ban, đó là bóng về sự trang bị Luật pháp của Thánh-Linh sự sống và Luật pháp văn tự, thông qua các ơn ban cho của Đức Thánh-Linh, mà Gia-cốp có được mười một con trai và một con gái (còn Bên-gia-min, con trai thứ mười hai của Gia-cốp khi đó còn ở trong bụng mẹ mình, là Ra-chên), đó là bóng về quá trình của sự phục hồi hoàn toàn những sự thuộc về sự sống của linh hồn người tin Chúa.

Những sự trên cũng giống như loài người mới được Đức Giê-Hô-Va tạo dựng nên giống như Đức Chúa Trời và được Đức Chúa Trời đặt vào trong vườn Ê-đen của Ngài, để trồng và giữ vườn thế nào, thì khi linh hồn người tin Chúa đã được phục hồi sự sống mình, thì linh hồn đó phải làm công việc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với loài người, đó là phải trồng và giữ vườn, mà thân thể xác thịt của mỗi người chính là xứ Ca-na-an vậy, phải được phục hồi chức năng là đồ dùng về sự công bình, còn nơi tâm trí, còn được gọi là cái lòng của người đó chính là cái vườn, phải được canh giữ, như Đức Chúa Jêsus đã phán:

Lu-ca 11:21-26: Khi một người mạnh sức cầm khí giới giữ cửa nhà mình, thì của cải nó vững vàng. Nhưng có người khác mạnh hơn đến thắng được, thì cướp lấy khí giới người kia đã nhờ cậy, và phân phát sạch của cải. Phàm ai không theo Ta, thì nghịch cùng Ta, ai không thấu hiệp với Ta, thì tan lạc. Khi ta ma đã ra khỏi một người, thì đi đông dài các nơi khô khan để kiếm chỗ nghỉ. Kiếm không được, thì nó nói rằng: Ta sẽ trở về nhà ta là nơi ta mới ra khỏi. Nó trở về, thấy nhà quét sạch và dọn dẹp tử tế, bèn đi rủ bảy quỷ khác dữ hơn mình vào nhà mà ở; vậy số phận người này lại khốn khổ hơn phen trước.

Trước hết, mọi người tin Chúa phải nhận thức một sự thật, đó là thân thể xác thịt của loài người phải là đồ dùng về sự công bình, nghĩa là thân thể xác thịt phải vâng phục hoàn toàn những sự quyết định của linh hồn, vì thân thể xác thịt của người ta là không có sự sống, mà sự sống thật là linh hồn của người ta. Tất cả mọi hành vi của thân thể xác thịt người ta làm ra, như nói ra, biểu thị ra, đều là bằng chứng về tình trạng sống của linh hồn người đó đối với Luật pháp của Đức Chúa Trời. Vì thế cho nên, khi bị phán xét thì linh hồn người ta sẽ chịu hoàn toàn mọi sự trước luật pháp của Đức Chúa Trời, hoặc tốt, hoặc xấu. Cũng như hậu quả xảy ra khi xe máy bị va chạm, hư hỏng, tàu hoặc thuyền va đụng hạc cháy nổ, người ta sẽ quy kết trách nhiệm với người

sử dụng các vật đó, chứ người ta không thể quy kết cho các vật vô tri, vô giác kia vậy. Chính Lời Đức Chúa Trời đã chép rõ về thân hình của loài người là bởi bụi đất mà ra và cho dù thân thể đó có khoẻ, đẹp thế nào, thì nó vẫn phải trở về bụi đất khi kỳ đã định cho thân thể đó đến theo quyết định của Đức Chúa Trời.

Như vậy, trách nhiệm của linh hồn người tin Chúa là phải nhờ quyền phép của Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống mà duy trì sự sáng ngọn đèn của Đức Giê-Hô-Va nơi linh hồn mình. Bấy giờ linh hồn người đó sẽ nhờ Luật pháp của Đức Chúa Trời mà nhận biết hết thấy những sự đang thay đổi, những sự toan tính đang hoạt động nơi tâm trí của thân thể xác thịt mình, cùng nhận biết những sự cám dỗ đến từ quyền lực của ma quỷ, khi chúng sử dụng các hình ảnh, âm thanh, lời nói để cám dỗ, hoặc để lừa dối thân thể xác thịt của người ta, khiến thân thể xác thịt người ta vi phạm Luật pháp của Đức Chúa Trời.

Loài người xác thịt không thể nhận biết được quyền lực của ma quỷ hành động nơi tâm trí mình, vì quyền lực của ma quỷ đã nhân cơ tội lỗi từ tổ phụ của mỗi người mà cầm buộc thân thể xác thịt người ấy, như bảy thứ dân tộc lớn và mạnh hơn dân Y-sơ-ra-ên đã sống và cai trị xứ Ca-na-an và làm ô-uế đất xứ đó vậy.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã chọn dân Y-sơ-ra-ên, mà dân Y-sơ-ra-ên là bóng về những người tin Đức Chúa Jêsus Christ, biết nhờ quyền phép của Lẽ thật và của Đức Thánh-Linh mà được phục hồi sự sống của linh hồn mình và chính linh hồn của những người đã tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ phải tiêu diệt quyền lực này khỏi thân thể mình, như Lời Đức Giê-Hô-Va đã phán với Môi-se và Môi-se dạy lại dân Y-sơ-ra-ên vậy:

Phục truyền luật lệ ký 7:1-6: Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người vào xứ mình sẽ nhận được, đuổi khỏi trước mặt người nhiều dân tộc, là dân Hê-tít, dân Ghi-rê-ga-sít, dân A-mô-rít, dân Ca-na-an, dân Phê-rê-sít, dân Hê-vít, và dân Giê-bu-sít, tức bảy dân tộc lớn và mạnh hơn người, khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã phó cho các dân ấy cho, và người đánh bại chúng, thì phải diệt hết chúng đi, chớ lập giao ước cùng, và cũng đừng thương xót lấy. Người chớ làm sui gia với chúng, chớ gả con gái mình cho con trai họ, cũng đừng cưới con gái họ cho con trai mình, vì các dân tộc này sẽ dụ con trai người lia bỏ Ta mà phục sự các thần khác, rồi cơn thịnh nộ của Đức Giê-hô-va nổi lên cùng người, diệt người cách vội vàng. Nhưng đối cùng các dân đó, các người phải làm như vậy: phá những bàn thờ, đập bể những pho tượng, đánh hạ các thần A-sê-ra và đốt những hình chạm của chúng nó. Vì người là một dân thánh cho Giê-hô-va Đức Chúa Trời người; Ngài đã chọn người trong muôn dân trên mặt đất, đặt làm một dân thuộc riêng về Ngài.

Trước khi Môi-se, tôi tớ của Đức Giê-Hô-Va chết, Đức Giê-Hô-Va đã dự bị sẵn Giô-suê làm người thay Môi-se, mà trách nhiệm của Giô-suê là phải dẫn dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh, để vào chiếm xứ Ca-na-an và điều đó là bóng về những người thuộc về Đức Chúa Jêsus Christ sẽ vâng theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Jêsus Christ, để được nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh-Linh, mà sự dân Y-sơ-ra-ên vượt qua sông Giô-đanh đó là bóng. Mọi người tin Chúa phải được trang bị các khí giới chiến của Đức Chúa Trời để địch cùng mưu kế của ma quỷ, là điều mà Giô-suê đã vâng theo mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va mà làm phép cắt bì cho hết thấy dân Y-sơ-ra-ên khi đã vượt qua sông Giô-đanh đó là bóng.

Ê-phê-sô 6:10-18: Vả lại, anh em phải làm mạnh dạn trong Chúa, nhờ sức toàn năng của Ngài. Hãy mang lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, để được đứng vững mà địch cùng mưu kế của ma quỷ. Vì chúng ta đánh trận, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thế lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khí giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rỗi, anh em được đứng vững vàng. Vậy, hãy đứng vững, lấy lẽ thật làm dây nịt lưng, mặc lấy giáp bằng sự công bình, dùng sự sẵn sàng của Tin Lành bình an mà làm giày dép. Lại phải lấy thêm đức tin làm thuẫn, nhờ đó anh em có thể dập tắt được các tên lửa của kẻ dữ. Cũng hãy lấy sự cứu chuộc làm mũ trụ, và cầm gươm của Đức Thánh Linh, là Lời Đức Chúa Trời. Hãy nhờ Đức Thánh Linh, thường thường làm đủ mọi thứ cầu nguyện và nài xin. Hãy dùng sự bền chí trọn vẹn mà tỉnh thức về điều đó, và cầu nguyện cho hết thấy các thánh đồ.

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với việc Gia-cốp làm theo tiếng phán của Đức Giê-Hô-Va, để có nhiều bầy súc vật, tôi trai, tôi gái, lạc đà và lừa, là bóng về sự giàu có của báu Nước Thiên đàng, cùng là sự trang bị các khí giới của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép.

Sáng thế ký 31:4-13: Gia-cốp bèn sai người gọi Ra-chên và Lê-a đến nơi cầm bầy súc vật của mình ngoài đồng, và nói cùng họ rằng: Ta thấy sắc mặt cha hai người đối cùng ta chẳng còn như trước nữa, nhưng nhờ Đức Chúa Trời của cha ta phù hộ ta. Chính hai người cũng biết rằng ta đã giúp cha hai người hết sức, còn cha hai người lại khinh bạc và mười lần thay đổi công giá ta; nhưng Đức Chúa Trời không cho phép người làm hại ta chút nào. Khi người dạy rằng: Các con chiên có đốm dùng làm công giá người, quả các con chiên đều sanh con ra có đốm. Còn nếu dạy rằng: Các con chiên có sọc dùng làm công giá người, quả các con chiên đều sanh ra có sọc. Thế thì, Đức Chúa Trời đã bắt súc vật của cha hai người cho ta đó! Đang trong lúc chiên giao hiệp nhau, ta nường mắt lên, chiêm bao thấy các chiên đực đang giao hiệp cùng chiên cái đều có sọc, có rằn và có đốm. Thiên sứ Đức Chúa Trời phán cùng ta trong mộng rằng: Hãy Gia-cốp! Ta bèn thưa: Có tôi đây. Thiên sứ rằng: Hãy nường mắt lên mà nhìn: hết thấy chiên đực đang giao hiệp cùng chiên cái đều có sọc, có rằn và có đốm; vì Ta đã thấy cách La-ban ăn ở cùng người rôi. Ta đây là Đức Chúa Trời của Bê-tên, tức nơi người đã thoa dầu đầu cây trụ và đã khấn vái Ta. Bây giờ, hãy đứng dậy, ra khỏi xứ này và trở về xứ của bà con người.

Bản King James version chép câu 4 trên như sau: ⁴And Jacob^{H3290} sent^{H7971} and called^{H7121} Rachel^{H7354} and Leah^{H3812} to the field^{H7704} unto his flock^{H6629},

Chữ gọi - called^{H7121} chép trong câu 4 trên, đó là chữ נִקְרָא - qara, số 7121 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *kể lại, công bố, tỏ ra, bảo cho biết, giảng giải, tiết lộ, tỏ ý, đề cập đến*;

Chữ ngoài đồng - the field^{H7704} chép trong câu 4 trên, đó là chữ חֵדֶּשׁ - sadeh, số 7704 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cánh đồng, lĩnh vực hoạt động, bãi chiến trường, mặt trận, sự truyền bá ra, sự trải rộng ra*,

Chữ bầy súc vật - flock^{H6629} chép trong câu 4 trên, đó là chữ תְּבוּאָה - tso'ah, số 6629 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để di trú (di cư, di dân) ra nước ngoài, đàn súc vật, bầy súc vật*;

Theo ý nghĩa của văn tự, thì Gia-cốp đã sai người đi gọi Ra-chên và Lê-a tới gặp mình nơi cánh đồng người đang chăn thả bầy súc vật của La-ban và Gia-cốp đã thuật lại cho Ra-chên và Lê-a điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với người về điều La-ban đã đối xử với người không công bình, nên Ngài đã phán với Gia-cốp hãy trở về xứ của tổ phụ người và nơi bà con người và Gia-cốp cũng tỏ cho Ra-chên và Lê-a biết điều Đức Chúa Trời đã bảo cho Gia-cốp biết điều người phải làm, để Gia-cốp sẽ qua đó mà có được một bầy súc vật rất đông, tương xứng với công giá thật mà Gia-cốp đã bỏ ra suốt thời gian người giúp việc cho La-ban.

Thế nhưng theo Lẽ thật được tỏ ra bởi Đức Thánh-Linh và qua ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, thì không phải như vậy.

Vì Gia-cốp là bóng về linh hồn của người tin Chúa đã trung tín trong sự cứ ở trong Giao-ước của Đức Chúa Jêsus Christ mà noi theo sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh và nhờ những sự ban cho của Đức Thánh-Linh (mà La-ban là bóng) mà linh hồn người ấy đã được phục hồi những sự thuộc về sự sống mình. Bây giờ, Đức Thánh-Linh nhìn biết sự trưởng thành của linh hồn người ấy mà chứng nhận người là con của Đức Chúa Trời và công việc mà linh hồn của người ấy phải làm, là phải thực hành phần trách nhiệm của mình, đó là chăn bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ, mà các chữ **bầy súc vật (the flock, the cattle, the rams)** đó là bóng về những người tin Chúa ở trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ.

Linh hồn của người tin Chúa (mà Gia-cốp là bóng) phải nhớ lại toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, cùng những sự được tỏ ra bởi Lẽ thật (mà sự gọi Ra-chên và Lê-a đến với Gia-cốp là bóng) khi người đối diện với bầy chiên của Đức Chúa Jêsus Christ, tức là những người tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ là Chúa của sự sống mình, mà cánh đồng nơi Gia-cốp chăn bầy chiên của La-ban đó là bóng về tâm trí, cái lòng của linh hồn người hầu việc Chúa (mà Gia-cốp là bóng). Chính linh hồn của người hầu việc Chúa đó sẽ nhớ lại và nhận biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời cả Luật pháp văn tự và Lẽ thật, mà ý nghĩa của các **nhành bồ đào, nhánh bá-tiên, nhánh bạch dương** đã chép trong Sáng thế ký đoạn 30 câu 37 đó là bóng.

Chữ **nhành - rods**^{H4731} chép trong câu 37 trên, đó là chữ גִּזְקָה - maqqel, số 4731 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây gậy quyền, nhánh cây non còn lá, làm cho đâm chồi ra, làm cho nảy mầm, làm cho sanh sản*;

Chữ **bạch dương - poplar**^{H3839} chép trong câu 37 trên, đó là chữ לִבְנֵה - libneh, số 3839 ra từ chữ לָבַן - laban, số 3835 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây bạch dương, để trở nên trắng, để khiến cho được trắng, để thể hiện ra sự trong trắng, để thanh lọc tâm trí, để làm gạch*,

Chữ **nhành bồ đào - the hazel**^{H3869} chép trong câu 37 trên, đó là chữ לִוְזָה - luwz, số 3869 của tiếng Hê-bơ-

rơ, có nghĩa là: **cây hạnh, loài cây nở hoa sớm nhất trong mùa xuân, nên được coi là cây tỉnh thức;**

Chữ **nhành bá-tiên - chestnut**^{H6196} chép trong câu 37 trên, đó là chữ עָרְמוֹנַיִם - ‘armown, số 6196 ra từ chữ אֲרָמִי - ‘aram, số 6191 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **cây dễ, cây hạt dễ, làm cho trần truồng, làm cho trống rỗng, làm cho mượt mà, làm cho mềm mại, làm cho dịu dàng, làm cho khôn ngoan, làm cho linh lợi, làm cho cẩn thận, làm cho thận trọng;**

Khi Hội-Thánh nhóm lại thờ phượng Chúa và để nghe Lời Chúa, thì họ cần phải được nghe Lẽ thật và phải được kinh nghiệm quyền phép của Lẽ thật trên cuộc sống của người tin Chúa, là những sự mâu nhiệm giấu kín từ trước các đời trong Luật pháp văn tự, mà vỏ của các nhành bạch dương, nhành bá-tiên, nhành cây hạnh còn tươi đó là bóng về các Lẽ thật được tỏ ra trong các bài giảng (mà máng nước cho bầy chiên uống đó là bóng) của những người làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ (mà Gia-cốp là bóng), có quyền phép khiến linh hồn của người tin Chúa được phục hồi sự sống. Khi những người tin Chúa trong Hội-Thánh của Đức Chúa Jê-sus Christ sẽ được sự hiểu biết các Lẽ thật đó qua sự nghe và Đức Thánh-Linh sẽ ghi tạc các Lẽ thật đó vào trong lòng và trong trí của họ, nghĩa là Đức Thánh-Linh sẽ chiếu sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời nơi linh hồn những người đã nghe và tiếp nhận các Lẽ thật đó, khiến ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi những người đó được thấp sáng. Thời gian những người tin Chúa (mà các bầy súc vật của La-ban giao cho Gia-cốp chăn đó là bóng) trung tín trong sự tin cậy và vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời được rao giảng cách trọn vẹn đó sẽ giúp cho linh hồn người tin Chúa được lớn lên và sẽ được Đức Thánh-Linh đặt ấn chứng của Ngài, mà các dấu hiệu của những ấn chứng đó là họ trở nên những con chiên có đốm, có sọc, có rằn theo Lẽ thật.

Khi linh hồn của những người tin Chúa trong Hội-Thánh được sự sáng thật chiếu vào, thì môi miệng của họ sẽ nói ra những sự mà họ đã kinh nghiệm được bởi quyền phép của Lẽ thật, và những lời mà họ sẽ nói ra đó là bằng chứng về công hiệu của quyền phép Đức Chúa Trời, như sứ đồ Phao-lô đã làm chứng: **“Vả, anh em có nghe Đức Chúa Trời ban chức cho tôi, là ân điển mà Ngài vì anh em phó cho tôi, thể nào bởi sự tỏ ra, tôi đã hiểu biết điều mâu nhiệm mà tôi mới bày tỏ cùng anh em mấy lời. Đọc đến thì anh em có thể rõ sự hiểu biết của tôi về lẽ mâu nhiệm của Đấng Christ, là lẽ mâu nhiệm trong các đời khác, chưa từng phát lộ cho con cái loài người, mà bây giờ đã được Đức Thánh Linh tỏ ra cho các sứ đồ thánh và tiên tri của Ngài. Lẽ mâu nhiệm đó tức là: Dân ngoại là kẻ đồng kế tự, là các chi của đồng một thể, đều có phần chung với chúng ta về lời hứa đã nhờ Tin Lành mà lập trong Đức Chúa Jê-sus Christ; còn tôi đã trở nên kẻ giúp việc Tin Lành ấy cứ sự ban cho của ân điển Đức Chúa Trời, là ân điển đã ban cho tôi bởi công hiệu của quyền phép Ngài. Phải, ân điển đó đã ban cho tôi, là kẻ hèn hơn hết mọi thánh đồ, để rao truyền cho dân ngoại sự giàu có không dò được của Đấng Christ, và soi sáng cho mọi người biết sự phân phát lẽ mâu nhiệm, từ đời thượng cổ đã giấu kín trong Đức Chúa Trời là Đấng dựng nên muôn vật. Ấy vậy, hiện nay sự khôn sáng mọi đường của Đức Chúa Trời cậy Hội thánh mà bày tỏ ra cho những kẻ làm đầu và những kẻ cầm quyền trong các nơi trên trời, theo ý định đời đời của Ngài đã làm xong trong Đức Chúa Jê-sus Christ, Chúa chúng ta, trong Ngài chúng ta nhờ đức tin đến Ngài mà được tự do đến gần Đức Chúa Trời cách dạn dĩ.”** (Ê-phê-sô 3:2-12).

Khi sự sáng thật của Đức Giê-hô-Va đã ngự trên người nào, thì người đó thuộc về Đức Giê-hô-Va.

Ê-sai 58:8-12: **Bấy giờ sự sáng người sẽ hừng lên như sự sáng ban mai, người sẽ được chữa lành lập tức; sự công bình người đi trước mặt người, sự vinh hiển của Đức Giê-hô-va sẽ gìn giữ sau người. Bấy giờ người cầu, Đức Giê-hô-va sẽ ứng; người kêu, Ngài sẽ phán rằng: Có Ta đây! Nếu người cất bỏ cái ách khỏi giữa người, không chỉ tay và không nói bậy; nếu người mở lòng cho kẻ đói, và làm no kẻ khốn khổ, thì sự sáng người sẽ sáng ra trong tối tăm, và sự tối tăm người sẽ như ban trưa. Đức Giê-hô-va sẽ cứ dắt đưa người; làm cho người no lòng giữa nơi khô hạn lớn; làm cho cứng mạnh các xương người, người sẽ như vườn năng tươi, như nước suối chẳng hề khô vậy. Những kẻ ra từ người sẽ dựng lại nơi đổ nát ngày xưa; người sẽ lập lại các nền của nhiều đời trước. Người ta sẽ xưng người là Kẻ tu bổ sự hư hoại, và là Kẻ sửa đường lại cho người ở.**